

CHÉMIA

Inovovaný školský vzdelávací program Vzdelanie pre život

Inovovaný učebný plán

Chémia	7. roč.	8. roč.	9. roč.
Inovovaný štátny vzdelávací program	2	2	1
Inovovaný školský vzdelávací program	0	0	1
Spolu	2	2	2

1. Charakteristika učebného predmetu

Vyučovací predmet chémia má bádateľský a činnostný charakter, to znamená, že žiaci vlastnou činnosťou objavujú vlastnosti látok, zákonitosti ich správania a vzájomného pôsobenia. Obsah vychádza zo situácií, javov a činností, ktoré majú chemickú podstatu, sú blízke žiakovi a sú dôležité v živote každého človeka. Tvoria ho nielen chemické poznatky, ale aj činnosti, ktoré vyúsťujú do zvládnutia viacerých prvkov vedeckej činnosti, z ktorých najdôležitejší je experiment. Vykonávaním vlastných „vedeckých“ činností si žiaci osvojujú dôležité spôsobilosti, predovšetkým spôsobilosť objektívne a spoľahlivo pozorovať a opísať pozorované. Žiaci merajú, zaznamenávajú, triedia, analyzujú a interpretujú získané údaje, vytvárajú a overujú predpoklady a tvoria závery.

2. Ciele učebného predmetu

Cieľom vyučovania chémie na základnej škole je oboznámiť žiakov s významom poznatkov z chémie pre človeka, spoločnosť a prírodu, čo umožňuje u žiakov vytvorenie pozitívneho vzťahu k učebnému predmetu chémia. Ďalším významným cieľom vyučovania chémie na ZŠ je v čo najväčšej miere prispieť k splneniu všeobecných cieľov vzdelávania, vytváraniu a rozvíjaniu kľúčových kompetencií prostredníctvom obsahu chémie. Cieľom vyučovania chémie je podieľať sa na rozvíjaní prírodovednej gramotnosti, v rámci ktorej je potrebné rozvíjať aj čitateľskú gramotnosť a prácu s odborným textom. Potrebné je, aby žiaci dosiahli takú úroveň pochopenia a zvládnutia učiva, aby vedeli využiť na hodinách získané vedomosti, spôsobilosti a návyky v každodennom živote.

Žiaci

- sa zoznámia so základnými poznatkami o látkach dôležitých pre život,
- porozumejú chemickému javu a procesu,

- používajú odbornú terminológiu na opísanie chemických javov a procesov,
- rozumejú pokynom na realizáciu praktických činností a dokážu ich podľa návodu uskutočniť,
- plánujú a realizujú pozorovania, merania a experimenty,
- spracúvajú a vyhodnocujú údaje získané pri pozorovaní, meraní a experimentovaní,
- získavajú manuálne zručnosti, intelektové a sociálne spôsobilosti pri realizácii žiackych experimentov,
- osvojujú si a uplatňujú zásady bezpečnej práce s látkami,
- vyhľadávajú v dostupných zdrojoch poznatky o použití rôznych látok v priemysle, poľnohospodárstve a v živote z hľadiska významu pre človeka, vplyvu na životné prostredie a ľudské zdravie,
- využívajú poznatky a skúsenosti získané v predmete chémie pri ochrane zdravia a životného prostredia.

Učebný predmet chémie v Štátnom vzdelávacom programe ISCED 2 sa vyučuje ako povinný predmet v 7., 8. a 9. ročníku. Je v kompetencii učiteľa rozhodnúť, ktoré z demonštračných pokusov bude realizovať na vyučovacích hodinách. Výber experimentov závisí od materiálne - technického vybavenia školy, dostupnosti chemikálií, pričom musia byť dodržané bezpečnostné predpisy a laboratórny poriadok.

V učebnom obsahu predmetu chémie sa taktiež realizuje časť obsahov Osobnostnej a sociálnej výchovy, Environmentálnej výchovy a iných prierezových tématických Štátneho vzdelávacieho programu ISCED 2.

3. Témy, tematické okruhy

7. ročník: 1. Látky a ich vlastnosti

2. Premeny látok

8. ročník: 1. Zloženie látok

2. Významné chemické prvky a zlúčeniny

9. ročník: 1. Názvy a vzorce anorganických zlúčenín

2. Zlúčeniny uhlíka

3. Chemické výpočty

V 7. až 9. ročníku sú učebné osnovy totožné so vzdelávacím štandardom ŠVP pre vzdelávací predmet chémie. V ŠkVP sú tieto zmeny: v 7. ročníku sa žiaci budú navyše učiť počas oboch tematických celkov (Látky a ich vlastnosti a Premeny látok) názvy a značky chemických prvkov PSP. Na konci školského roka žiak vie: slovenský názov prvku, latinský názov prvku a jeho značku. V 9. ročníku sa vo vyučovacom predmete chémie zvyšuje v ŠkVP

časová dotácia o 1 hodinu. Tieto vyučovacie hodiny sa použijú na zmenu kvality výkonu žiaka v oblasti Názvov a vzorcov anorganických zlúčenín a Chemických výpočtov. Žiak na konci prvého tematického celku Názvy a vzorce anorganických zlúčenín dokáže: tvoriť názvy a vzorce oxidov, kyselín, hydroxidov a solí. Na konci tretieho tematického celku s názvom Chemické výpočty dokáže: vypočítať fyzikálno-chemické veličiny, ktoré sú potrebné na prípravu roztokov, ako sú hmotnosť látky, molárna hmotnosť, látkové množstvo, látková koncentrácia a hmotnostný zlomok.

Začlenené prierezové témy	
OSR	Osobnostný a sociálny rozvoj
VMR	Výchova k manželstvu a rodičovstvu
ENV	Environmentálna výchova
MDV	Mediálna výchova
MUV	Multikultúrna výchova
OZO	Ochrana života a zdravia

4. Požiadavky na výstup

Vzdelávací štandard tvorí obsahový a výkonový štandard. Obsahový štandard vymedzuje základné učivo (predovšetkým pojmy), ktorému by mal žiak rozumieť a mal by ho byť schopný vysvetliť. Výkonový štandard uvádza konkretizáciu požiadaviek na vedomosti, spôsobilosti a aplikácie poznatkov predovšetkým v spojitosti s bežným životom a postoje žiakov.

7. ročník

Tematický celok: *1. Látky a ich vlastnosti*

Výkonový štandard	Obsahový štandard
--------------------------	--------------------------

Žiak na konci 7. roč. ZŠ vie/dokáže:

- získať návyky systematického pozorovania vlastností látok,
- určiť spoločné a rozdielne vlastnosti látok,
- rozlíšiť základné piktogramy označujúce nebezpečné látky,
- roztriediť príklady látok na zmesi a chemicky čisté látky,
- uviesť príklady rovnorodých a rôznorodých zmesí,
- rozlíšiť pojmy roztok, rozpustená látka, rozpúšťadlo,
- vypočítať hmotnostný zlomok zložky v roztoku; hmotnosť rozpustenej látky, rozpúšťadla a roztoku,
- pripraviť roztoky daného zloženia podľa daného návodu,
- pripraviť (jednoducho, bez výpočtu) nasýtený roztok,
- dodržiavať zásady správneho a bezpečného zaobchádzania s laboratórnymi pomôckami,
- realizovať postupy na oddelovanie zložiek zmesí podľa návodu (usadzovaním, odparovaním, filtráciou, kryštalizáciou),
- vysvetliť rozdiely medzi rôznymi druhmi vôd,
- uviesť príklady rôznych druhov vôd,
- posúdiť význam vody pre život z hľadiska príčin a dôsledkov ich znečistenia,
- vysvetliť rozdiel medzi čistením odpadových vôd a úpravou pitnej vody,
- skúmať vlastnosti rôznych druhov

pozorovanie vlastností látok: skupenstvo, farba, zápach, rozpustnosť, horľavosť na modelovej skupine látok (cukor, kuchynská soľ, piesok, modrá skalica, sklo, parafín, plast, voda, etanol – lieh, ocot)

príklady chemicky čistých látok a zmesí

rovnorodé a rôznorodé zmesi roztoky:
rozpúšťadlo, rozpustená látka vodný roztok, nasýtený roztok, plynne a kvapalné roztoky, tuhé roztoky (zliatiny)
hmotnostný zlomok zložky v roztoku

základné laboratórne pomôcky a zariadenia

spôsoby oddelovania zložiek zmesí:
odparovanie, usadzovanie, kryštalizácia, filtrácia, destilácia

voda ako chemicky čistá látka (destilovaná voda), voda ako zmes látok (minerálna, pitná, úžitková, odpadová)

úprava pitnej vody
čistenie odpadových vôd

<p>vôd,</p> <ul style="list-style-type: none">• modelovať jednoduchými pokusmi postupy čistenia vôd,• vymenovať základné zložky vzduchu,• chápať význam vzduchu pre život,• vedieť značku, slovenský a latinský názov chemických prvkov PSP.	<p>vzduch ako zmes látok zdroje znečistenia vzduchu: prach, výfukové plyny, splodiny horenia a priemyselné splodiny</p>
---	---

Tematický celok: **2. Premeny látok**

Výkonový štandard	Obsahový štandard
<p>Žiak na konci 7. roč. ZŠ vie/dokáže:</p> <ul style="list-style-type: none">• uviesť príklady prakticky dôležitých chemických reakcií,• rozlíšiť reaktanty a produkty v chemických reakciách,• uskutočniť podľa návodu jednoduché pokusy na chemické zlučovanie a chemický rozklad,• vymenovať príklady exotermických a endotermických reakcií známych zo života,• uskutočniť pokusy na meranie tepelných zmien pri chemických reakciách,• zaznamenať výsledky pokusov do tabuliek a interpretovať ich,• zdôvodniť zásady hasenia látok na modelových príkladoch zo života,	<p>pozorovanie chemických dejov (chemická reakcia, reaktant, produkt) zákon zachovania hmotnosti chemické zlučovanie, chemický rozklad</p> <p>tepelné zmeny pri chemických reakciách (exotermické a endotermické reakcie)</p> <p>zápalná teplota, horľavina, požiar</p>

<ul style="list-style-type: none">• dodržiavať zásady bezpečnej práce s horľavinami,• navrhnúť s pomocou učiteľa modelový pokus na hasenie,• rozlíšiť pomalé a rýchle reakcie,• uskutočniť a vyhodnotiť experimenty o vplyve rôznych faktorov na rýchlosť chemickej reakcie,• vedieť značku, slovenský a latinský názov chemických prvkov PSP.	<p>hasenie látok</p> <p>rýchlosť chemických reakcií</p> <p>príklady pomalých a rýchlych reakcií</p> <p>faktory ovplyvňujúce rýchlosť chemických reakcií</p>
--	---

Námety na tvorbu projektov

1. Voda
2. Vzduch
3. Hasenie horiacich látok
4. Faktory ovplyvňujúce rýchlosť chemických reakcií v bežnom živote

8. ročník

Tematický celok: **1. Zloženie látok**

Výkonový štandard	Obsahový štandard
<p>Žiak na konci 8. roč. ZŠ vie/dokáže:</p> <ul style="list-style-type: none">• rozlíšiť pojmy chemický prvok a chemická zlúčenina,• rozlíšiť pojmy atóm, molekula a ión,• vysvetliť pozorované zmeny sprevádzajúce rozpúšťanie látok na základe poznania ich časticového zloženia,• pozorovať vlastnosti látok.	<p>makroskopický pohľad na chemicky čisté látky (chemický prvok, chemická zlúčenina)</p> <p>mikroskopický pohľad na látky: časticový model látky (atóm, ión, molekula), stavba atómu a jeho model (elektrónový obal, jadro atómu, protón, neutrón, elektrón)</p> <p>symbolické vyjadrenie zloženia látok (značky a vzorce) pozorovanie vlastností iónových, kovalentných a kovových látok (lesk, tvrdosť, kujnosť, elektrická a tepelná vodivosť, magnetizmus), chemické väzby v niektorých látkach (kovalentná a iónová väzba)</p>

Tematický celok: **2. Významné chemické prvky a zlúčeniny**

Výkonový štandard	Obsahový štandard
<p>Žiak na konci 8. roč. ZŠ vie/dokáže:</p> <ul style="list-style-type: none">• orientovať sa v periodickej tabuľke prvkov (ďalej len PTP),• vyvodit' možné vlastnosti prvkov a ich zlúčenín podľa ich umiestnenia v PTP,• uplatniť základné pravidlá názvoslovia halogenidov a oxidov s využitím PTP,• porovnať vlastnosti vybraných oxidov, hydroxidov, kyselín a solí,• posúdiť vplyv vybraných oxidov, hydroxidov, kyselín a solí na životné prostredie,• uviesť príklady použitia vybraných oxidov, hydroxidov, kyselín a solí,• vysvetliť vznik skleníkového efektu a kyslých dažďov a ich vplyv na životné prostredie,• orientovať sa v stupnici pH,• určiť pomocou indikátora pH roztoku,• uviesť príklady využitia neutralizácie,• overiť prakticky priebeh, prejavy a výsledky neutralizačných a oxidačno-redukčných reakcií.	<p>opis periodickej tabuľky prvkov (ďalej len PTP)</p> <p>vlastnosti látok a ich súvislosti s PTP vodík, kyslík (ozón), železo, alkalické kovy (sodík, draslík), halogény (fluór, chlór, bróm, jód) vzácne plyny</p> <p>oxidy (oxid uhoľnatý, oxid uhličitý, oxid siričitý, oxid sírový, oxid vápenatý, oxid kremičitý, oxidy dusíka), kyseliny (kyselina chlorovodíková, kyselina dusičná, kyselina uhličitá, kyselina sírová), hydroxidy (hydroxid sodný, hydroxid draselný, hydroxid vápenatý), soli (chlorid sodný, chlorid draselný, síran vápenatý, síran meďnatý, uhličitan sodný, uhličitan vápenatý, hydrogenuhličitan sodný)</p> <p>pozorovanie kyslých a zásaditých vlastností látok (indikátor, kyselina, zásada, neutralizácia, pH stupnica)</p> <p>pozorovanie oxidačných a redukčných vlastností látok (oxidačnoredukčné reakcie)</p>

Námety na tvorbu projektov

1. Chemické prvky
2. Oxidy
3. Kyseliny, hydroxidy, soli
4. Neutralizácia

9. ročník

Tematický celok: **1. Názvy a vzorce anorganických zlúčenín**

Výkonový štandard	Obsahový štandard
Žiak na konci 9. roč. ZŠ vie/dokáže: <ul style="list-style-type: none">• vedieť aplikovať pravidlá tvorby vzorcov a názvov halogenidov, oxidov, kyslíkatých a bezkyslíkatých kyselín, hydroxidov a soli,• vedieť názvy a vzorce anorganických zlúčenín, ako sú napr.: CO, CO₂, SO₂, SO₃, CaO, HCl, HNO₃, H₂SO₄, H₂CO₃, NaOH, KOH, Ca(OH)₂, NaCl, NaNO₃, CuSO₄, CaCO₃.	halogenidy, halogenidy používané v stavebníctve oxidy, oxidy v stavebníctve, oxidy v životnom prostredí kyslíkaté a bezkyslíkaté kyseliny, kyseliny v domácnosti, významné kyseliny hydroxidy, zloženie a vlastnosti hydroxidov významné soli kyslíkatých kyselín

Tematický celok: **2. Zlúčeniny uhlíka**

Výkonový štandard	Obsahový štandard
Žiak na konci 9. roč. ZŠ vie/dokáže: <ul style="list-style-type: none">• rozlíšiť anorganické a organické látky,• realizovať jednoduché pokusy na rozlíšenie a identifikáciu anorganických a organických látok,• rozlíšiť najjednoduchšie uhľovodíky,• vymenovať prírodné zdroje uhľovodíkov, spôsob ich vzniku, získavania, spracovania a využitia,• vymenovať alternatívne zdroje energie a ich využívanie v súčasnosti,• rozlíšiť uhľovodíky a deriváty	pozorovanie vlastností organických látok: správanie sa pri zahrievaní, rozpustnosť vo vode a v organických rozpúšťadlách, horľavosť, zloženie organických látok (najdôležitejšie prvky organických zlúčenín) stavba organických látok (štvorväzbovosť atómu uhlíka, uhlíkový reťazec, otvorený a uzavretý reťazec, jednoduchá, dvojité a trojitá väzba) vlastnosti a použitie najjednoduchších organických látok: nasýtené a nenasýtené uhľovodíky alkány (metán, etán, propán, bután)

<p>uhl'ovodíkov,</p> <ul style="list-style-type: none">• uviesť vlastnosti a použitie derivátov,• zdôvodniť negatívny vplyv a dôsledky pôsobenia metanolu, etanolu a acetónu na ľudský organizmus,• uviesť zdroje a význam prírodných látok,• vymenovať reaktanty a produkty fotosyntézy,• charakterizovať význam plastov, syntetických vlákien, čistiacich a pracích prostriedkov,• zrealizovať podľa vlastného návrhu pokusy na demonštrovanie pracích účinkov mydla,• uplatniť v praxi poznatky o látkach nebezpečných pre človeka a životné prostredie.	<p>alkény (etén) alkíny (etín) prírodné zdroje uhl'ovodíkov uhl'ovodíky ako palivo deriváty uhl'ovodíkov (kyselina octová, metanol, etanol, acetón)</p> <p>vlastnosti a použitie prírodných látok (sacharidy, tuky, bielkoviny)</p> <p>vlastnosti a použitie polymérov, polymerizácia (polyetylén), plasty, syntetické vlákna čistiace a pracie prostriedky</p> <p>vplyv látok na chemické procesy v živých organizmoch (vitamíny, liečivá, jedy, drogy)</p>
---	--

Tematický celok: **3. Chemické výpočty**

Výkonový štandard	Obsahový štandard
<p>Žiak na konci 9. roč. ZŠ vie/dokáže:</p> <ul style="list-style-type: none">• porovnať hmotnosť 1 mólu atómov rôznych prvkov,• vypočítať molárnu hmotnosť zlúčenín,• vypočítať látkové množstvo látky,• vypočítať hmotnosť látky a objem vody potrebnej na prípravu roztoku,• vypočítať látkovú koncentráciu,• vypočítať hmotnosť látky na základe chemickej rovnice.	<p>látkové množstvo, jednotka látkového množstva – mól molárna hmotnosť, jednotka molárnej hmotnosti,</p> <p>vyjadrovanie zloženia roztokov (hmotnostný zlomok a koncentrácia látkového množstva)</p> <p>výpočty na základe chemických rovníc</p>

Námety na tvorbu projektov

1. Ropa a výrobky z nej
2. Cukor na Slovensku
3. Alkohol – metla ľudstva
4. Nedajme šancu drogám

5. Metódy a formy – stratégie vyučovania

Na rozvoj chemických kompetencií budeme na vyučovacích hodinách využívať tieto **vyučovacie metódy**:

Kognitívne metódy výučby sú systémom uvedomelých a cieľavedomých pôsobení učiteľa, ktorými riadi poznávaciu a praktickú činnosť žiakov zameranú na dosiahnutie cieľov výučby. Tento systém didaktických metód výučby zaisťuje osvojovanie prvých troch prvkov obsahu výučby (poznatkov o vonkajšom svete, skúsenosti z realizácie spôsobov činností a skúseností z tvorivej činnosti).

Podľa úrovne osvojovania poznatkov, samostatnosti a hĺbky poznávacej činnosti rozlišujeme metódy:

Výkladovo - ilustratívna metóda (metóda osvojovania poznatkov hotovým informovaním). Učiteľ pri tejto metóde oznamuje žiakom hotovú informáciu, špeciálne vybrané poznatky, organizuje prijímanie informácie žiakmi, ukazuje vzory činností, v ktorých sa tieto poznatky aplikujú v praxi. Žiaci informáciu prijímajú, dostávajú ju do vedomia a fixujú v pamäti.

Reproduktívna metóda (metóda osvojovania skúseností zo spôsobov činnosti napodobovaním). Učiteľ pri reproduktívnej metóde organizuje systém cvičení na reprodukovanie činností, ktoré sú žiakom známe a pochopené prostredníctvom výkladovo-informatívnej metódy. Žiaci reprodukujú uvedenú činnosť. Táto metóda sa realizuje formou systému cvičení.

Tradičné vyučovanie - je charakterizované hlavne tým, že na vyučovacích hodinách sa využíva predovšetkým **výkladovo-ilustratívna a reproduktívna metóda**. Obidve metódy zaisťujú osvojovanie hotových poznatkov a skúseností z realizácie známych spôsobov činností. Prvé dve metódy výučby zaisťujú prípravu mladej generácie pre reprodukciu, a tým aj uchovávanie nahromadenej kultúry. Nemôžu však naučiť tvorivej činnosti.

Problémové vyučovanie - využíva predovšetkým metódy problémového výkladu, heuristickú a výskumnú. Učiteľ systematicky zapája žiakov do procesov hľadania a nachádzania riešenia problémov, vďaka čomu sa žiaci učia nadobúdať nové poznatky samostatne, používať už osвоенé vedomosti a získavajú skúsenosti z tvorivej činnosti.

Metóda problémového výkladu (metóda osvojovania poznatkov zdôvodňovaným informovaním). Proces osvojovania skúseností z tvorivej činnosti prebieha postupne, je rozsiahly a dlho sa prejavuje v jednoduchých formách. Preto je dôležitý vzor hoci len vonkajšieho prejavu tvorivého myslenia prezentovaného učiteľom. Učiteľ nastoľuje problém, sám ho rieši, pritom však ukazuje spôsob riešenia v jeho skutočných, žiakom však prístupných protikladoch, poukazuje na myšlienkový postup pri jeho riešení.

Heuristická metóda (metóda osvojovania skúseností z tvorivej činnosti etapovitým riešením problému). Aby žiaci mohli riešiť samostatne a komplexne určitý problém, je nutné ich naučiť analyzovať podmienky vo vzťahu k otázke problému, pretvárať základný problém na rad čiastkových problémov podriadených hlavnému, projektovať plán a etapy riešenia problému, formulovať hypotézy, syntetizovať rôzne smery skúmania a overovať riešenia. Učiteľ pri heuristickej metóde riadi skúmanie problému, formuluje protiklady, sám plánuje jednotlivé kroky riešenia problému, postup zisťovania, ale riešenie jednotlivých krokov vykonávajú samostatne žiaci. Žiaci vnímajú problémovú úlohu, premyslia si jej podmienky, riešia časť úlohy, aktualizujú pritom svoje doterajšie vedomosti. Kontrolujú svoje riešenie, zdôvodňujú svoje postupy činností a svoje konanie. Pritom však svoje konanie, etapovité zisťovanie (riešenie) neplánujú. To robí učiteľ. Jednou z realizácií heuristickej metódy je forma **brainstormingu**.

Výskumná metóda (metóda osvojovania skúseností z tvorivej činnosti samostatným riešením problému). Pre úplné osvojenie skúseností z tvorivej činnosti a súčasne aj osvojenie poznatkov a skúseností na tretej úrovni slúži výskumná metóda. Učiteľ vytyčuje problém, ale riešenie spočíva na žiakovi. Žiaci samostatne skúmajú. Výsledkom efektívnej aplikácie výskumnej metódy je samostatnosť žiakov pri skúmaní a riešení najskôr ľahších, neskôr zložitejších problémov. Pri riešení nových problémových úloh sa žiak najprv zoznamuje s myšlienkou, princípom činnosti.

Vyučovacie metódy budeme uplatňovať v týchto **formách** výučby:

Metodické formy výučby - sú priamym prejavom danej metódy pri osvojovaní obsahu výučby. Ide tu o metodické usporiadanie obsahu výučby do účelnej formy. Podľa vonkajších znakov spôsobov práce učiteľa a žiakov možno metodické formy rozdeliť do skupín:

- výkladové formy (rozprávanie, objasňovanie, opis)
- dialogické formy (rozhovor, diskusia)
- demonštračné formy (demonštrácia experimentu, postupu činnosti - ukážky riešenia úloh, zostavenia plánu, ukážky predmetov, javov, zobrazení)
- formy samostatnej práce žiakov (samostatné štúdium, pokus, diskusia medzi žiakmi, experimentálne a teoretické cvičenie, písomné a grafické práce, riešenie testu, príprava referátu, počítačovej prezentácie).

Tieto metodické formy sa v tradičnej pedagogickej literatúre nazývajú metódy (napr. slovné, názorné a praktické).

Sociálne formy výučby - pri týchto formách výučby ide o usporiadanie výučby vzhľadom k jej subjektom (učiteľovi a študentom). Podľa počtu študentov aktuálne zapojených do interakcie s učiteľom a spôsobu ich práce rozlišujeme sociálne formy:

- **frontálna práca** (učiteľ pracuje s celou triedou, napr. pri výklade, zadávaní úloh, hromadných previerkach),

- **individuálna práca** (učiteľ je v interakcii len s jedným žiakom, ktorý pracuje samostatne, napr. pri ústnom skúšaní, riešení príkladov, osvojovaní si určitej zručnosti),
- **skupinová práca** (učiteľ je v interakcii so skupinou, v ktorej žiaci spoločne pracujú na určitej úlohe, napr. v rámci cvičenia robia experiment, riešia zložitejšie úlohy, vypracovávajú určitý produkt materiálnej, či nemateriálnej povahy).

Pri tejto sociálnej forme výučby je základnou podmienkou interakcia medzi žiakmi. Pôsobenie učiteľa sa dostáva do úzadia a má poradnú, kontrolnú a korekčnú funkciu.

Organizačné formy výučby - organizačné usporiadanie výučby, ktorého kritériom sú vonkajšie podmienky určené miestom, časom i pracovnou náplňou, nazývame organizačná forma.

Patria sem vyučovacie, mimovyučovacie a mimoškolské formy:

- vyučovacia hodina,
- exkurzia, výlet,
- záujmová činnosť, krúžok,
- konzultácie,
- súťaž,
- domáca práca.

6. Učebné zdroje

7. ročník – Učebnica: H. Vicenová, M. Ganajová: Chémia pre 7. ročník základnej školy a 2. ročník gymnázia s osemročným štúdiom, Vydavateľstvo EXPOL PEDAGOGIKA, s.r.o., 2017

8. ročník – Učebnica: H. Vicenová: Chémia pre 8. ročník základnej školy a 3. ročník gymnázia s osemročným štúdiom, Vydavateľstvo EXPOL PEDAGOGIKA, s.r.o., 2018

9. ročník – Učebnica: H. Vicenová, M. Ganajová: Chémia pre 9. ročník základnej školy a 4. ročník gymnázia s osemročným štúdiom, Vydavateľstvo EXPOL PEDAGOGIKA, s.r.o., 2019

7. Hodnotenie predmetu

Vyučovací predmet chémia sa bude v 7. – 9. ročníku vyučovať podľa Inovovaného školského vzdelávacieho programu. Pribežné a súhrnné hodnotenie vo vyučovacom predmete chémia budeme vykonávať formou klasifikácie. Hodnotenie žiakov bude aj v tomto školskom roku v súlade s platnou legislatívou - Metodickým pokynom č. 22/2011 na

hodnotenie žiakov základnej školy. Zároveň sa hodnotenie bude riadiť prijatými a schválenými kritériami vyučujúcich daný predmet. Pri celkovom hodnotení sa pri určovaní stupňa prospechu hodnotí kvalita vedomostí a zručností, ktorú žiak dosiahol na konci hodnotiaceho obdobia, pričom sa prihliada na systematickosť práce počas celého obdobia. Stupeň prospechu sa neurčuje na základe aritmetického priemeru klasifikácie za príslušné obdobie. (Čl. 4 – bod 3 - Metodický pokyn č. 22/2011).